העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל״י. הזוכה השבוע הוא שבח וייס, חיפה, נוה שאנן, התיכון 4.

במו ידיו

בטבריה יש בעל מסעדה אחד, גינו שמו, המנהל את העסק בהצלחה בכוחות עצמו. כשנכנסים לקוחות ומזמינים למשל, צ׳יפס ודגים מטוגנים, צועק גינו לחלון המטבח: „צ׳יפס ודגים מטוגנים!״ אחר־כך הוא נכנס למטבח, מכין בעצמו את האוכל ומגיש אותו בעצמו לאוכלים.

בצבוס בזינקוס

על כל צרה

בחטיבה שלנו יש קצין תרבות אחד שוויצר נורא, חיליק שמו. הוא חושב את עצמו לרק הוא יודע מה. כך, למשל, כל פעם שהוא הולך להתקלח, הוא נכנס קודם למפקד החטיבה ואומר לו בחשיבות: „שמע, במקרה שתפרוץ מלחמה — אני במקלחת. שתדע.״

יוסי שמאי, צה״ל

★ ★ ★

בוז לספר הרבן!

אתם בטח מכירים את בני הפוליטרוק. הוא עשה המון דברים בימים הטובים. למשל, את כל ההפגנות הגדולות בפתח־תקוה בימי המנדט הוא היה מארגן. וביחוד את הפגנת האחד במאי. וכל פעם הוא היה עושה רעש כזה, שהשוטרים הבריטיים היו מושיבים אותו במאסר — הכל לפי תוכניתו הקבועה מראש של בני.

פעם אחת, בזמן ההפגנה, בני השתולל כמו משוגע. פתאום הגיע לשם שוטר אנגלי אחד שהכיר אותו. לקח אותו השוטר הצידה ואמר לו: „בני, לא יעזור לך כלום. אני מודיע לך שאתה לא תיאסר היום!״

בני האחר, תל־אביב

★ ★ ★

הפסקת חשמל

פעם איציק מזדחל בתל־אביב על אופניים בלי פנס. פתאום קופץ מתחת לאדמה טראפיק, תופס את איציק בכידון ורוצה לרשום לו ראפורט.

המזל של איציק, שבאותו הרחוב היה חושך מוחלט. לכן הוא לא התבלבל, וכשהשוטר שאל אותו איפה האור שלו, ענה: „למה אתה עושה את עצמך מטומטם? אתה לא רואה שיש הפסקת חשמל?״

במחנה הנח״ל

צברינו: המזרחים והאשכנזים

גיל שאל אורחת מחיפה: „דודה, לכמה זמן באת אלינו?״

„אולי לתמיד,״ ענתה האורחת.

„באמת?״ התפלא גיל, „אז איפה נתארח כשניסע לחיפה?״

קיבוץ עין חרוד

★ ★ ★

אמא אמרה לטליה: „טליה, כשאני אסע לבאר־שבע להביא לך אח קטן, תבוא סבתא להיות אתך פה.״

„אז אולי,״ הציעה טליה, „תיסע סבתא להביא את התינוק ואת תישארי אתי פה?״

קיבוץ רביבים

„שיווי־המשקל במזרח התיכון!״ בקי ליטווינסקי (0;2), תל־ליטווינסקי

ספר זוסבתא!

אני החזון וכל השאר (מכתב למערכת)

שמעתי בעונג רב הציטוט שציטט החי׳ דוד בן־גוריון מדברי ראש הממשלה הראשון, שאמר כי מדינת ישראל חייבת תודה על קיומה לשר־הבטחון. עם זאת, עלי להעמיד הדברים על דיוקם. דברים נכוחים אלה אמר ראש הממשלה לא בשם עצמו, אלא כציטטה מדבריו של פובליציסט עברי גאון, ס. ש. יריב, שפירסם ב„דבר״ עוד ב־1954, ואף דברי ס. ש. יריב לא היו אלא ציטוט מדבריו של מבקר הקולנוע ב. ג. דוד, שכתבם בביקורתו על יומן „כרמל״, בו נראה שר־הבטחון נוסע ערב־הבחירות לשדה־בוקר וניתנה האמת להיאמר, כי גם המבקר הקולנועי ב. ג. דוד, שהוא מן המבריקים במקצועו, לא הביא דברים אלה אלא כציטטה מדבריו של פילוסוף יהודי גדול ב. ש. פולה, שמסר מלים אלה במאמרו בתוספת הספרותית של „דבר״ מיום 4.3.1943, בשמו של חוקר המקרא א. ש. עמוס חוקר זה, מגדולי המדע בימינו, ציטט המלים החשובות האלה מתוך עבודותיו של חושף עתיקות יוון הידוע לתהילה, ד. הפלונסקאי, שעבד כידוע בשיתוף פעולה הדוק עם החוקר הדגול מעם, ב. ש. אביגדור אבל גם ב. ש. אביגדור איננו מחדשו המקורי של הרעיון העמוק. אין ספק שהוא הושפע מרעיון דומה המצוי בכתביו של ההוגה ר. ממ. ישראל (ראה „הדור״ מיום 6.4.1924) ומהדעות שהביע בעניין זה המלומד הגאוני ש. ב. טחון בספרו „חזון ודרך״. ובעצם, אפשר למצוא שורשי הרעיון עוד במאמר קטן שפורסם ב„קונטרס״ מה־17.3.1916 בחתימת ח ש. בוקר, אחד מגדולי העליה השניה.

שדה בוקר, 1956. 32.13.

א. ש. רננה

מעות לעולם צודקת

הרפאים מצאו השבוע כי הסרטן שהבריח אותם לפני שנתיים. (הארץ).

אורי אליאב, תל גנים

רוח רעה מהלכת אימים בבית־החולים.

תקדים לגבי נהגים אחרים, אשר הוטלו ברובם למזבלות. (ידיעות אחרונות)

עובד גשן, עתלית

תחילה עגבניות; עכשיו נהגים. מי בתור?

פקידה העובדת ביפו, חיכתה לתחנת האוטובוסים. (מעריב)

רינה פטל, תל־אביב

וכשהגיע לבסוף היתה מלאה אוטובוסים שנסעו בעמידה.

קו הגבול בגזירת דהיימה. (הארץ).

ישעיהו שורץ, מטולה

גזירות קשות ורעות.

בשעה שמונה: שיחת השבוי בעניני צה״ל. (הארץ)

עוזי ויזנפלד, צה״ל

כפי שהם משתקפים מתוך סורג התיל הדוקרני.

החלבנים הניחו את חמרי הנפץ. (ידיעות אחרונות)

דויד אותנה, חיפה

ס.נ.ס. של תנובה.

כוחו של חיל האביר הישראלי. (הבוקר)

נחמה גולפרב, פתח־תקוה

האביר על המיסטר הלבן.

למכירה, דירה מחייכת. (מעריב)

קוראה, ירושלים

באמת, נורא מצחיק.

מה שמתוח - מתוח

רצח בדק פושר

דוד, הבמאי של להקת הנח״ל, הרגיל את החברה לשחק אטיודים. אטיוד זה כשמישהו משחק בנומה־לי. אומרים לו, למשל, שהוא נמצא בחדר שבו התיקרה יורדת יותר ויותר למטה כדי לחנוק אותו, והוא צריך לשחק בהתאם.

אבל החברה החליטו שאטיודים בלי קהל זה לא שווה. לכן, יום אחד, יצאו לרחובות העיר אבריימלה, טופול ואורי, כדי לשחק אטיוד עם קהל חי מאד. ברגע שהרחוב היה מלא, התנפל פתאום אבריימלה על טופול והתחיל לצעוק: „תן את החמש לירות!״ טופול, שכבר הרבה זמן לא ראה חמש לירות, צועק בחזרה „לא אתן!״ כאן מתערב בעניין גם אורי: „שתיתן את החמש לירות. בלי חוכמות, אתה שומע?״ טופול: „לא!״

האטיוד הצליח הרבה יותר מדי, כי בהתחלת המערכה השנייה כבר התערב הקהל בהמוניו בעסק. אומנם, טופול ואורי התחילו את המכות, אבל המשיכו אותם אנשים אחרים לגמרי, שאף פעם לא התחננו לשחק בלהקת הנח״ל. כעבור עוד רגע כבר נראתה ברחוב אלנבי פקעת של איזה ששים איש שכולם מכים אחד את השני, במטרה להפריד. אבריימלה, טופול ואורי ניצחו על המלאכה בשלוש פינות, כשהם צועקים: „תן לו! תוריד לו בשיניים! שלא יעיז!״ ומשתדלים שלא יפגע בעצמם עד כמה שאפשר פחות.

בינתיים כבר הופיעה המשטרה לעשות בירור. במקום נעצר אחד הפושעים הידועים של יפו, כשהוא חשוד בגניבת חמש לירות, אם כי לא ברור ממי. שניים מהקהל נדרשו לתת טביעת אצבעות, אבל ברגע הזה טופול, אבריימלה ואורי כבר טיילו כשהם מלקקים גלידה. כלב מי שאומר שהם חייכו.

שתי דקות אינטליגנציה

נא להתפלפל

רק שכל עקום יוכל לעזור בפתרון השאלות הבאות, והתשובה ההגיונית לעולם לא תהיה התשובה הנכונה.

(1) איזה תנור עובד על מים? (2) איזה בורים יכולים להיות פרופסורים? (3) איזה מלך היה גדול מאמו כהגיעו לגיל שמונה? (4) מה הצד השווה של חלב והזדמנות? (5) איזה אקדח אינו יורה? (6) איזה קבר הוא 2×3? (7) שמו של איזה חכם יהודי ישר כשהוא הפוך? (8) חופו של איזה ים מתנהג בחוצפה? (9) מי יכול לומר בצדק „חם בבית!״ גם בזמן קור־כלבים? (10) מי רשאי לומר לאביו „תרח זקן״ בלי להעליבו?

שבח וייס, חיפה

★ ★ ★

תשובות: (1) התנור שליד מטולה, (2) הבורים בדרום־אפריקה, (3) שלמה, שאמו היתה בת־שבע, (4) את שניהם מחמיצים בחוסר־זהירות, (5) אבן אקדח, (6) מערת המכפלה, (7) רש״י, (8) חוף ים־המלח מוציא לשון, (9) נוח, כשבנו חם היה בבית, (10) אברהם אבינו, שתרח היה אביו.